

організації, що знаходиться у відкритому середовищі, і сприяє кооперативному ефекту, здатному привести до самоорганізації та ефективного саморозгортання організації в умовах схоластичності інформаційного суспільства [2, с.143-148].

Новою закономірністю існування організації в глобальному просторі є формування механізмів сталого розвитку, що сприяють сталості організації за рахунок впливу інформаційно-комунікативного процесу на діяльність організації.

Література:

1. Соснін О.В., Воронкова В.Г., Нікітенко В.О., Максименюк М.Ю. Інформаційно-комунікативний менеджмент: зарубіжний і вітчизняний досвід: навчальний посібник. - Київ: Видавництво «Київського національного політехнічного університету» імені Ігоря Сікорського, 2017. – 316 с.

2. Воронкова В. Г., Максименюк М. Ю. Саморозгортання організації як складної ієрархічної системи в умовах стохастичності інформаційного суспільства / В. Г. Воронкова, М. Ю. Максименюк // К.: Вид-во УАН ТОВ «НВП» «ВІР», 2016. – Вип.111. – С.143– 148.

3. Кастельс М. Галактика Інтернет: размышления об Интернете, бизнесе и обществе / М.Кастельс / пер. с англ. А.Матвеева, под ред. В.Харитонов. – Екатеринбург: У-Фактория, 2004. – 327 с.

4. Кастельс М. Могущество самобытности / М.Кастельс // Новая постиндустриальная волна на западе: Антология / под ред. В.Л.Иноземцева. – М.: Academia, 1999. – С. 292– 308.

Польовий Денис (Запоріжжя, Україна)

КОНЦЕПЦІЯ ВПЛИВУ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОГО ПРОЦЕСУ НА РОЗВИТОК ОРГАНІЗАЦІЙ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

В основі концепції впливу інформаційно-комунікативного процесу на розвиток організацій в умовах інформаційного суспільства - культура складної соціальної системи, структурний інваріант якої несе в собі онтологічний, аксіологічний та гносеологічний виміри. На неї впливають технічні, екологічні, економічні, організаційні, соціальні, психологічні, політичні, демографічні фактори. В складній системі інтеграційних зв'язків і відносин організації у сфері інформаційно-комунікаційного процесу включаються культурні механізми, які підтримують динамічну рівновагу між єдністю і багатоманітністю, у результаті чого відбувається рівновага і система виходить з кризи. Інтегративна модель інформаційно-комунікативного процесу направлена на посилення взаємозв'язків між окремими підсистемами та елементами системи комунікативного процесу – між етапами життєвого циклу об'єкта управління, між рівнями управління по вертикалі, між суб'єктами управління по горизонталі. Вплив культури управління на успішну діяльність організації досягається завдяки впливу інформаційно-комунікативному процесу, що

постійно зростає, так як від його впливу залежить культурна творчість, інноваційність, креативність індивіда та організації, вихід організації з кризи. Напрями оптимізації впливу інформаційно-комунікативного процесу на розвиток соціальної організації в умовах інформаційного суспільства потребують вироблення механізмів комунікації держави, бізнесу і громадянського суспільства, до яких віднесено економічні, політичні, соціальні, духовно-світоглядні, правові та інші чинники, що сприяють формуванню суб'єкт-суб'єктної парадигми інформаційно-комунікативного процесу, в основі яких активізація соціокультурного ресурсу соціальної організації. Вплив інформаційно-комунікативного процесу на розвиток соціальної організації в умовах інформаційного суспільства направлений на розвиток організації, для якої головними напрямками діяльності є адаптація організації до умов невизначеності та їх перетворення, а також навчання персоналу, від якого залежить успіх всієї організації. Велику роль при цьому відіграють механізми самоорганізації та управління, тобто налаштування діяльності організації як нелінійної системи на розвиток за рахунок інформаційно-комунікативних процесів (сил і ресурсів), здатність соціальної організації до самоорганізації в умовах інформаційного суспільства, пошук альтернативних та багатоваріантних шляхів розвитку системи, здатної до якісного стрибка, відмова управлінців від лінійного мислення і орієнтація суб'єкта на сприйняття інновацій з метою запобігти утворенню хаотичних станів, формування нового інформаційного мислення та світогляду, здатного мінімізувати ризики, створення умов для самореалізації творчого потенціалу особистості та організації.

Формування концепції впливу інформаційно-комунікативного процесу на розвиток соціальної організації, що самоорганізується, і постійно знаходиться у ситуації вибору шляхів свого розвитку, супроводжується прирощенням інформації і підвищенням рівня складності. З іншого боку, необхідні нові парадигмальні зміни у соціальній організації в умовах інформаційного суспільства у контексті їх залежності від характеру інформаційних потоків, які переважають в тих чи інших складних соціальних системах, у яких по-різному протікає соціальна комунікація. Ця зумовленість є двохсторонньою, постільки не тільки соціальна комунікація відтворюється через посередництво системи інформаційних взаємодій, але й інформаційні процеси здійснюються через посередництво системи комунікаційних взаємодій та їх інтеракцій. Чим менше опосередковуючих етапів між інфовзаємодіями і соціальною комунікацією, тим ефективніше буде розвиток соціальної організації в умовах інформаційного суспільства.

Саморозгортання соціальної організації в умовах інформаційного суспільства відбувається завдяки впливу інформаційного ресурсу на розвиток соціальної організації як складної системи, завдяки якому організація

адаптується до плинних умов існування, що відбувається через посередництво самоуправління і самоорганізації. Механізм самоорганізації виражається зміною чи трансформацією соціальної організації конфліктним або безконфліктним чином в умовах кризи, що реалізується завдяки інформаційного впливу на вирішення проблем організації. На основі цієї складової розгортаються процеси інформатизації, формуються інформаційні ресурси організації, інформаційні технології та відповідна інформаційна інфраструктура. Разом з тим вони створюють інформаційну сферу, яка є інтелектуально-технологічним базисом соціальної організації. Розвиток інформаційної сфери виступає засобом подальшої трансформації економічної, наукової, соціальної, культурної, і освітньої сфер соціальної організації.

У відповідності з цим формується новий «інформаційний порядок» і виробляються інформаційні цінності, що виступають домінуючим фактором в організації. Інформаційно-комунікативний вплив на розвиток організації зводиться до створення інформаційних умов функціонування систем управління, забезпечення її необхідною інформацією, засобами пошуку, накопичення, збереження, обробки, передачі інформації, організації банків даних, подолання інформаційної асиметрії, для того, щоб організація володіла необхідною інформацією для ефективного управління всіма процесами. В основі концепції впливу інформаційно-комунікативного процесу на розвиток соціальної організації в умовах інформаційного суспільства методи - системного, системно-структуралістського, системно-функціонального, синергетичного та інших методів, що розглядаються через призму соціальної комунікативістики, яка займається вивченням соціально-гуманітарних аспектів розвитку інформаційних засобів і систем, характером, формами, методами і технологіями, результатами впливу інформаційної компоненти на організацію.

Наслідком такого аналізу є висновок про те, що соціальна комунікативістика представляє собою особливий вид комунікації, у процесі протікання якої відбувається підвищення ефективності соціальної організації як складної системи з метою зміни об'єму тезаурусу суб'єкта комунікації. Сьогодні соціальна комунікативістика вступила нову постнекласичну стадію свого розвитку, яка характеризується посиленням міждисциплінарної взаємодії наукових дисциплін, розширенням і поглибленням предметного поля впливу інформаційно-комунікативного процесу на розвиток соціальної організації в умовах нестабільності, включенням суб'єктивно-ціннісного аспекту у сукупний результат наукового пошуку.

Наукові засади впливу інформаційно-комунікативного процесу на розвиток соціальної організації в умовах інформаційного суспільства включають: 1) теорію класичного позитивізму, що представлений концепцією структурного функціоналізму і концепцією інформаційного суспільства (Д.Белл, А.Тоффлер та ін.), в контексті якого онтологія комунікації проявляється як сукупність системних зв'язків і функцій; 2) некласичної

комунікативної теорії (Ю.Габермас), що базується на когнітивній моделі суб'єктно-об'єктних відносинах в організації, в якій сфера комунікації виокремлюється у якості особливого онтологічного об'єкта і базується на методах герменевтичної інтерпретації смислів, критичної рефлексії, раціональної реконструкції (Ю.Габермас); 3) постнекласичної теорії, що зводить природу соціальності соціальної організації до суб'єкт-об'єктних відносин. Теоретичне і практичне значення дослідження визначається актуальністю вивчення особливості впливу інформаційно-комунікативного процесу на розвиток організацій та розробку цілісної концепції діяльності організації як єдиного соціального організму, в основі якого інформаційно-комунікативний вплив.

Література:

1. Воронкова В.Г. Формування smart-суспільства як фактор сталого розвитку та його вплив на становлення нової освітянської парадигми 0,5 / В.Г.Воронкова // Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць / Гол. ред. В. М. Вашкевич.- К. : Вид-во «Гілея», 2017. – Вип. 117 (2). – С.189-193.
2. Воронкова В.Г., Кивлюк О.П., Андрюкайтене Регіна. Концептуалізація моделі ноосферного розвитку сучасного соціуму та освіти інформаційного суспільства / В. Г. Воронкова // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії : збірник наукових праць / За ред. В. Г. Воронкової. - Вип. 68. – Запоріжжя, РВВ ЗДІА, 2017. – С. 33-48
3. Максименюк М.Ю. Концептуалізація розвитку інформаційного суспільства в умовах глобалізації: методологія постмодерністського дискурсу / М. Ю.Максименюк // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії : збірник наукових праць / За ред. В. Г. Воронкової. - Вип. 68. – Запоріжжя, РВВ ЗДІА, 2017. – С. 78-88.

Райда Олена (Запоріжжя, Україна)

ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА НА РОЗВИТОК СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

На сьогодні в Україні відбувається становлення та розвиток інформаційного суспільства, поступово на задній план відступають промислові ресурси, а перевагу в економічному зростанні країни віддають інформаційним послугам та знанням, змінюється практика організації публічного управління, а демократичні принципи стають більш реальними. Система публічного управління займає особливе місце при формуванні інформаційного суспільства, адже вона координує діяльність суб'єктів суспільства в процесі його становлення та сприяє забезпеченню прогресу демократії. Тому на сьогодні потрібні зміни системі публічного управління при формуванні інформаційних потоків у сфері державної політики й економіки.

Наразі характерним для публічного управління України є поява